YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

23 päivänä marraskuuta 2000 *

Asiassa C-320/99,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellisen yksikön virkamies M. Nolin, prosessiosoite Luxemburgissa c/o saman yksikön virkamies C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

kantajana,

vastaan

Ranskan tasavalta, asiamiehinään ulkoasiainministeriön oikeudellisen osaston jaostopäällikkö K. Rispal-Bellanger ja saman osaston virkamies G. Taillandier, prosessiosoite Luxemburgissa Ranskan suurlähetystö, 8 B boulevard Joseph II,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut liikkuviin työkoneisiin asennettavien polttomoottoreiden kaasu- ja hiukkaspäästöjen torjuntatoimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 16 päivänä joulukuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/68/EY (EYVL 1998, L 59, s. 1) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut näitä toimenpiteitä komissiolle,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann (esittelevä tuomari) sekä tuomarit J.-P. Puissochet ja F. Macken,

julkisasiamies:A. Saggio,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 11.7.2000 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut EY 226 artiklan nojalla kanteen, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 26.8.1999 ja jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut liikkuviin työkoneisiin asennettavien polttomoottoreiden kaasu- ja hiukkaspäästöjen torjuntatoimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 16 päivänä joulukuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/68/EY (EYVL 1998, L 59, s. 1) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut näitä toimenpiteitä komissiolle.

2 Direktiivin 97/68/EY 17 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 30.6.1998 ja niiden on viipymättä ilmoitettava komissiolle voimaansaattamisesta.

3 Koska komissio ei saanut Ranskan hallitukselta mitään ilmoitusta direktiiviä 97/68/EY koskevista täytäntöönpanotoimista ja koska sillä ei ollut tiedossaan mitään seikkaa, jonka perusteella se olisi voinut katsoa Ranskan hallituksen antaneen direktiivin noudattamisen edellyttämät säännökset, komissio kehotti 25.8.1998 Ranskan hallitusta esittämään huomautuksensa kahden kuukauden määräajassa.

4 Koska tähän viralliseen huomautukseen ei vastattu, komissio katsoi, ettei Ranskan hallitus ollut vielä toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä direktiiviin 97/68/EY perustuvien velvoitteiden noudattamiseksi, ja lähetti 17.12.1998 tälle perustellun lausunnon, jossa kehotti tätä noudattamaan perusteltua lausuntoa kahden kuukauden kuluessa lausunnon tiedoksiantamisesta.

5 Myöskään perusteltuun lausuntoon ei annettu vastausta.

6 Koska komissio ei saanut Ranskan hallitukselta mitään muutakaan virallista ja ratkaisevaa tietoa, se päätti nostaa tämän kanteen.

7 Vastineessaan Ranskan hallitus ei kiistä sitä, että direktiiviä 97/68/EY ei ole pantu säädetyssä määräajassa täytäntöön sen kansallisessa oikeusjärjestyksessä. Se kuitenkin vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että kyseisen direktiivin täytäntöönpanomenettelyä ollaan saattamassa päätökseen.

8 Ranskan hallitus väittää tältä osin, että se on antanut komissiolle 3.9.1999 päivätyllä kirjeellä tiedoksi kaksi ehdotusta kansallisiksi säädöksiksi, joilla direktiivi 97/68/EY on tarkoitus panna täytäntöön kansallisessa oikeusjärjestyksessä. Samalla kirjeellä Ranskan hallitus on lähettänyt komissiolle ilmoituksen, jossa viitataan Ranskan hallituksen 10.3.1999 antamaan asetukseen liikkuviin työkoneisiin asennettavien moottorien hyväksymisestä niiden kaasu- ja hiukkaspäästöjen osalta (JORF, 3.6.1996, s. 8188), jossa on nimetty direktiivin 97/68/EY 16 artiklassa tarkoitetut viranomaiset ja tekniset laitokset, jotka tutkivat valmistajien hakemukset, mittaavat saastuttavat päästöt ja myöntävät "EY:n hyväksymisilmoituksia".

9 Tältä osin on todettava, että EY:n perustamissopimuksen 5 artiklan ensimmäisen kohdan (josta on tullut EY 10 artiklan ensimmäinen kohta) mukaan jäsenvaltiot toteuttavat kaikki yleis- tai erityistoimenpiteet, joilla pystytään varmistamaan perustamissopimuksesta tai yhteisön toimielinten säädöksistä johtuvien velvoitteiden täyttäminen. Näihin säädöksiin kuuluvat direktiivit, jotka EY:n perustamissopimuksen 189 artiklan kolmannen kohdan (josta on tullut EY 249 artiklan kolmas kohta) mukaisesti velvoittavat saavutettavaan tulokseen nähden jokaista jäsenvaltiota, jolle ne on osoitettu. Tämä velvoite merkitsee niiden jäsenvaltioiden osalta, joille direktiivi on osoitettu, velvoitetta toteuttaa osana kansallista oikeusjärjestystä ja direktiivissä asetettujen tavoitteiden mukaisesti kaikki direktiivin täyden vaikutuksen varmistamiseksi tarvittavat toimenpiteet (ks. asia C-336/97, komissio v. Italia, tuomio 17.6.1999, Kok. 1999, s. I-3771, 19 kohta).

10 Koska direktiiviä 97/68/EY ei ole tässä tapauksessa pantu kokonaan täytäntöön säädetyssä määräajassa, komission nostamaa kannetta on pidettävänä perusteltuna.

11 Näin ollen on todettava, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 97/68/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

Oikeudenkäyntikulut

12 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut Ranskan tasavallan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska Ranskan tasavalta on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Ranskan tasavalta ei ole noudattanut liikkuviin työkoneisiin asennettavien polttomoottoreiden kaasu- ja hiukkaspäästöjen torjuntatoimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 16 päivänä joulukuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/68/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.**

2) **Ranskan tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Gulmann Puissochet Macken

Julistettiin Luxemburgissa 23 päivänä marraskuuta 2000.

R. Grass — kirjaaja

C. Gulmann — kolmannen jaoston puheenjohtaja